

ἀκολοπάννυστος ἐπίθ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *κολοπαννυστός < κολοπαννιάζω.

Ὁ μὴ περιτυλιχθεὶς διὰ σπαργάνων.

ἄκολος ἐπίθ. Πελοπν. (Λάστ. Μάν. Μαντίν.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) κ. ἄ. — ἸΠολυλ. Διηγ. 68 ἄκολε Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. κόλος.

Ὁ μὴ ἔχων κόλον, ἥτοι πυθμένα, βαθύτατος: Ἀκολα γερὰ Οἶν. Καταβόθρα ἄκολη Μαντίν. Ἀκολο σακκίν Οἶν. Ἡ ἐλαὰ εὐρήκεν ἄκολο χῶμα (ἔχον βάθος πολὺ) Μάν. Κηγάδι ἄκολε (φρέαρ βαθύτατον) Τσακων. Δείχνουν οἱ ἐντόπιοι κ' ἓνα ἄκολο βύθισμα, γιατί πέτρα, ἂν τὴν ἀπολύσης μέσα, δὲν εὐρίσκει τὸν πάτον ἸΠολυλ. ἐνθ' ἂν. || Φρ. Ἀκολη τρούπα (βαθυτάτη ὁπή. Ἐπὶ τοῦ λαιμάργου) Λάστ. Συνών. ἄβαθος Π, ἄπατος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀκολος Νίσυρ. Πόντ. (Κερασ.) Ἀκολη Κεφαλλ. Νάκολος Πόντ. (Κερασ.)

ἀκολουθία ἡ, λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀκουλ'θιά Σάμ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀκολουθία.

1) Οἱ ἀκολουθοῦντες, συνοδεία θεραπόντων ἢ ὑφισταμένων λόγ. κοιν.: Ἡρθε δ' δεσπότης μετ' ἡν ἀκολουθία του.

2) Περιληπτικῶς πάντα τὰ ἀναγινωσκόμενα καὶ ψαλλόμενα ἐν πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ τελετῇ καὶ ἰδίᾳ τὰ κατὰ τὸν ὁρθρον ἢ τὸν ἑσπερινὸν ἢ καὶ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐνθ' ἂν.: Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ-τοῦ στεφανώματος-τῶν Χριστουγέννων κττ. Σήμερα εἶναι μεγάλη ἀκολουθία καὶ ἀργεῖ ν' ἀπολύση. Δὲν λείπω ἀπὸ κάμμιᾳ ἀκολουθία κοιν. Δεβάζω τὴν ἀκολουθία μ' Χαλδ. Ἡ σημ. καὶ μεσν.

ἀκολουθιστὰ ἐπίρρ. Τήν.

Ὡς ἀπὸ ἐπίθ. *ἀκολουθιστός < ἀκολουθῶ.

Κατ' ἐξακολουθήσιν, συνεχῶς, ἀδιακόπως: Ἐρχεται δεκαπέντε ἡμέρες ἀκολουθιστά.

ἀκόλουθο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σῦρ. ἄκλουθον Κάρπ. ἄκλουθο Δαρδαν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Ἡπ. Μέγαρ. Νάξ. Σαλαμ. Σύμ. κ. ἄ. ἄκλουθου Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καταφύγ.) κλουθο Σκιάθ. ἄκλουθους ὁ, Μακεδ. (Νάουσ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἀκόλουθος.

1) Τὸ νεογνὸν ζῶον, συνήθως αἰγὸς ἢ προβάτου οὐπα ἀπογαλακτισθὲν Κάρπ.: Τ' ἄκλουθο πορεύεται μετ' ἡν μάνναν του. 2) Ὁ πλακοῦς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν τοκετὸν ἐξέρχεται κατόπιν τοῦ ἐμβρύου ἐνθ' ἂν.: Δὲν ἐγέννησε τίποτε, οὔτε παιδί οὔτε κουτάβι οὔτε κλουθο Σκιάθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀκλούθι 2.

ἀκολουθῶ κοιν. καὶ Πόντ. (*Οφ. Τραπ.) ἀκολουθοῦ Τσακων. ἀκλουθῶ σύνθη. καὶ Καπ. (Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν.) ἀκλουθοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀκλουθάω Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Λάστ.) κ. ἄ. ἀκλουθάου Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. ἀγκλουθῶ Μεγίστ. Πελοπν. (Λακων.) ἀγκλουθάω Πελοπν. (Λακων.) ἀκλουθῶ Καπ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀκλ'θῶ Πάρ. (Δεῦκ.) κλουθῶ Ἀμοργ. Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ. Σιρέντζ. κ. ἄ.) Ἰων. (Κρήν.) Κάρπ. Κύπρ. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σίφν. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σύμ. Τήλ. Χίος κ. ἄ.

κλουθῶ Θράκ. (Σκοπ.) Καπ. (Φάρασ.) κλουθάω Θάσ. κ. ἄ. κλουθάου Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) κ. ἄ. κλουθῶ Ἀπουλ. (Καλημ.) κλουθῶ Ἀπουλ. (Στερνάτ. Μαρτιν.) κολουσῶ Καλαβρ. κολουζῶ Καλαβρ. κολουπῶ Ἀπουλ. (Καλημέρ.) κουθάω Καπ. (Φάρασ.) κουθάου Καπ.

Τὸ ἀρχ. ἀκολουθῶ. Τὸ ἀκλουθῶ ἐκ τύπ. ἀκλουθῶ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Kretschmer ἐν Glotta 1 (1909) 36 καὶ μεσν. Πβ. Σαχλίκ. Γραφαὶ καὶ ἀφηγήσεις στ. 630 (ἐκδ. Wagner σ. 102) «κι ὅσαις τὴν ἐκλουθήσασιν ἀλλήλως ἐμιλοῦσαν». Διὰ τὸ ἀκλουθῶ ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 1,245.

1) Ἀκολουθῶ τινα προπορευόμενον, βαδίζω κατόπιν τινὸς καὶ παρ' αὐτὸν ἐνθ' ἂν.: Ὅπου πάγω μ' ἀκολουθῶ. Τὸ παιδί ἀκολουθῶ τὴ μάννα κοιν. Τὸ γαρδέλλ' ἀκολουθῶ με ὅπου πάγω Ὁφ. Κλούθα μου νὰ πάμεν 'ς τὸ ὄρος Κύπρ. Ἀκλουθᾶτε, πάμενε 'ς τὸν ποταμὸ Νάξ. Πάαινε καὶ κλουθῶ σου Σύμ. Εἶδα μὲ κλουθῶς ἀποπίσω! Θήρ. Κλούθα μου καὶ μὴ φοβᾶσαι Ρόδ. Εὐκεία τ' ἀδέρφια ἀκλουθειῶνται (πηγαίνουν τὸ ἐν παρὰ τὸ ἄλλο, πηγαίνουν μαζί) Κεφαλλ. || Φρ. Τὸ ἓνα κλουθῶ τ' ἄλλον (συμβαίνουν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο) Σίφν. Τὰ κακὰ ἀκλουθειῶνται (ἐρχονται ἀλλεπαλήλως) Σαρεκκλ. Κουθῶ τὴ στράτα (δὲν παρεκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ) Φάρασ. Ἀκλουθῶ τὸν ἥλιο (βαδίζω πρὸς δυσμὰς) Ἰων. (Κρήν.) || Ἄσμ.

Νύφη, γιατί ξαπόμενες, δὲν ἀκλουθῶς τοὺς ἄλλους; Ἡπ.

Ἀκλούθουν τῆς σὰν τὸ μαρτίν | τῷ ἔκλαια σὰν τὸ κατ-τίν (μαρτίν=οἰκόσιτον ἀρνίον, κατ-τίν=γαττάκι) Κύπρ.

Κόρη, ντό ἔδεις μετ' ἐμὲν κι οὐμπαν πάγ' ἀκλουθῶς με; Κερασ.

Κ' ἐμὲν ὁ ἔρωτας μοῦ λέ, κλούθα μου νὰ σοῦ δείξω.

Μπαίνει ὁ ἔρωτας μπροστὰ κ' ἐγὼ κλουθῶ ποῦ πίσω Τήλ.

Ἀκλούθα με, καλότυχο, νὰ πάω νὰ σοῦ δείξω

Πελοπν.

Ἐκίνησεν ἡ λυερὴ κ' οἱ πέτρες ἐκλουθοῦσα

Κάρπ. β) Ἀκολουθῶ ἐρωτικῶς, ἀπάγομαι ἐκουσίως κοιν.: Ἡ δεῖνα ἀκολούθησε τὸν δεῖνα κοιν. Ἡ νεράιδα ποῦ ἀκλούθησε τὸ Λάπα δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοῦ πάρη πίσω τὸ δαχτυλίδι (ἐκ παραδόσεως) Ζάκ. γ) Ἀκολουθῶ κατὰ πόδας, δὲν ἀποσπῶμαι τινος, δὲν ὑστερῶ Σίφν. κ. ἄ.: Δὲν ἤρρηκα κανένα νὰ μοῦ κλουθήσῃ (κάνεις δὲν κοτῶρθωσε νὰ με φθάσῃ εἰς τὸν δρόμον) Σίφν. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Ξενοφ. Ἀπομνημ. 3,3,4 «παρέχονται σοι τοὺς ἵππους οἱ μὲν οὕτω κακόποδας ἢ κακοσκελεῖς... ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκολουθεῖν». δ) Καθόλου ἐπὶ πάσης ἐργασίας, παρακολουθῶ, δὲν ὑστερῶ Σίφν. ε) Μεταβαίνω που μετὰ τινος, συνοδεύω, συντροφεύω Θήρ. Κεφαλλ. Νίσυρ. κ. ἄ.: Φρ. Ὁ Θεὸς νὰ σ' ἀκολουθήσῃ! (ὁ Θεὸς μαζί σου, βοηθός σου!) Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Νὰ παντρευτῇ ἡ κόρη μας, νὰ τῆς κλουθοῦν τ' ἀσκέρια Νίσυρ.

Κοιμήσου μετ' ἡν Παναγιά καὶ μετ' ἡν ἄι-Γιάννη, μετ' ἡν ἀφῇ τὸ Χριστὸ ποῦ τ' ἀκλουθοῦν οἱ ἄγιοι

Θήρ. Ἡδὴ ἀρχ. Πβ. Θουκ. 7,57,9 «Δωριῆς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠκολούθουν» καὶ Δημοσθ. 750,162 «γράφας τοὺς ἑνδεκα... καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ». ς) Ἀκολουθῶν καταδιώκω τινά, ἀρχ. ἐφέπομαι τινι Θράκ. (Σιρέντζ. κ. ἄ.): Τί κλουθῶς με; Θράκ. Με κλουθῶ αὐτόθι. ζ) Ἐπακολουθῶ ὡς ἀπο-

